

Sjúkra- og slysatrygging

Skilmáli nr. S-2

Í skilmála þessum þýðir hugtakið "félagið" Vörð tryggingar hf.

Um váttrygginguna gilda váttryggingaskírteinið ásamt áritun og sérskilmálum, skilmálar þessir, almennir skilmálar félagsins nr. AS-1 og ákvæði laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004.

Ákvæði í almennum skilmálum ganga framur ákvæðum þessara skilmála ef ekki er fullt samræmi þar á milli.

1. kafli. Slysatrygging

1. gr. Bótasvið

1.1. Félagið greiðir bætur vegna slyss er váttryggður verður fyrir, eins og kemur fram í váttryggingarskírteini eða endurnýjunarkvittun, enda leiði það til:

- Dauða
- Varanlegrar læknisfræðilegrar örorku
- Tímabundins missis starfsorku
- Tannbrots

Bótapættir sem váttryggingin tekur til koma fram á váttryggingarskírteini eða endurnýjunarkvittun. Tannbrot er eingöngu innifalið í váttryggingunni þegar örorkubætur eru tilgreindar sem bótapáttur.

1.2. Með orðinu "slys" er átt við skyndilegan utanaðkomandi atburð, sem veldur tjóni á líkama þess, sem váttryggður er, og gerist án vilja hans.

1.3. Dánarbætur greiðast því aðeins, að slysið sé bein og eina orsök að andláti váttryggða.

2. gr. Bætur við tímabundinn missi starfsorku

2.1. Valdi slys váttryggðum tímabundnum missi starfsorku, greiðir félagið dagpeninga í samræmi við þá fjárhæð sem í gildi var á slysdegi. Dagpeningarnir greiðast í hlutfalli við starfsorkumissinn frá lokum biðtíma og svo lengi sem váttryggður er óvinnufær að mati læknis, þó ekki lengur en í þann hámarksbótatíma er kemur fram á váttryggingarskírteini eða endurnýjunarkvittun og ekki fyrir tímabil að loknum 3 árum frá slysdegi.

2.2. Stafi starfsorkumissir slasaða að einhverju leyti af öðrum orsökum en slysinu, lækka dagpeningar í beinu hlutfalli við það hvern þátt þessar orsakir eiga í missi starfsorkunnar.

2.3. Félagið metur starfsorkumissinn og varanleika hans á grundvelli læknisvottorða og annarra gagna, sem fyrir liggja.

3. gr. Bætur vegna varanlegrar læknisfræðilegrar örorku

3.1. Valdi slys váttryggðum varanlegri læknisfræðilegri örorku innan þriggja ára frá því slysið varð, greiðast bætur á grundvelli váttryggingarfjárhæðar örorku á slysdegi sbr. 7. gr. 3. kafla.

3.2. Örorkuna skal meta í hundraðshlutum samkvæmt töflum Örorkunefndar um miskastig, sem eru í gildi þegar örorkumat fer fram. Sé áverka hins slasaða ekki getið í töflum Örorkunefndar um miskastig skal meta hann sérstaklega með hliðsjón af töflunum.

3.3. Slys, sem einungis valda lýti, eru ekki bótaskyld.

3.4. Við ákvörðun örorku ber ekki að taka tillit til starfs, sérstakra hæfileika né þjóðfélagsstöðu.

3.5. Örorkustig getur aldrei orðið meiri en 100%.

3.6. Örorkan skal í fyrsta lagi metin einu ári eftir slysið, annars síðar, þegar læknir telur að varanlegar afleiðingar slyssins hafi komið í ljós.

3.7. Telji slasaði eða félagið að örorkan geti breyst, getur hvor aðili um sig krafist þess að endanlegu örorkumati verði frestað, þó ekki lengur en í þrjú ár frá slysdegi. Þótt gera megi ráð fyrir, að ástand hins slasaða kunni að breytast, skal undantekningarlaust framkvæma örorkumat í síðasta lagi þremur árum eftir slysið. Í þessu tilfelli ber að ákveða örorkuna eins og gera má ráð fyrir, að hún verði endanleg.

3.8. Ef líkur eru til, að ástand hins slasaða megi bæta með skurðaðgerðum eða öðrum slíkum aðgerðum og hann veigrar sér við, án gildra ástæðna, að gangast undir slíkar aðgerðir, ber samt sem áður við ákvörðun örorku að taka tillit til hugsanlegs bata, sem slíkar aðgerðir kynnu að hafa í för með sér.

3.9. Bætur vegna varanlegrar læknisfræðilegrar örorku greiðast í hlutfalli við váttryggingarfjárhæð þá, sem í gildi er á slysdegi sbr. 7. gr. 3. kafla.

4. gr. Dánarbætur

4.1. Valdi slys dauða váttryggðs innan eins árs frá slysdegi, greiðist maka fjárhæð sú, sem tilgreind er í váttryggingarskírteininu og var í gildi á slysdegi, að frádregnum bótum fyrir varanlega læknisfræðilega örorku, sem félagið kann að hafa greitt vegna sama slyss. Sé maki ekki til staðar greiðast dánarbætur til erfingja samkvæmt lögum eða erfðaskrá. Ef dánarbætur eiga að greiðast öðrum þarf váttryggður að tilnefna hann sérstaklega með skriflegum hætti. Í slíkum tilfellum er rétt hafinn tiltekin á váttryggingarskírteini eða endurnýjunarkvittun.

4.2. Ef slasaði deyr af völdum slyssins þegar meira en ár er liðið frá slysdegi, en áður en endanlegt örorkumat hefur farið fram, greiðast bætur samkvæmt bráðabirgðaörorkumati.

4.3. Dánarbætur vegna slyss greiðast því aðeins að slysið sé bein og eina orsök þess að váttryggður deyr. Félagið á rétt á því að hinn látni verði krufin til þess að leidd verði í ljós dánarorsök eða annað sem máli gæti skipt um bótaábyrgð félagsins.

5. gr. Bætur vegna tannbrots

- 5.1. Vátryggingin greiðir viðgerðir á heilbrigðum og vel viðgerðum tönnum, sem brotna eða laskast við slyss, þó ekki vinnuslyss eða brot, sem ber að höndum, þegar vátryggður matast.
- 5.2. Greiðsla félagsins takmarkast þó við 5% af grunnvátryggingarfjárhæð örorku vegna hvers slyss og samanlagðar greiðslur vegna slysa á einu vátryggingarári við 7 1/2% af sömu fjárhæð.
- 5.3. Vátryggingin greiðir aðeins þau tanntjón sem ekki fást greidd af öðrum aðila, t.d. Tryggingastofnun ríkisins skv. lögum um almannatryggingar og reglugerðum um þátttöku Tryggingastofnunar í kostnaði við tannlækningar.

6. gr. Vátryggingin bætir ekki:

- 6.1. slyss, sem verða í keppni eða við æfingar til undirbúnings fyrir keppni í hvers konar íþróttum;
- 6.2. slyss er verða við að klífa fjall, í bjargsigi, hnefaleikum, hvers konar glímu- og bardagaíþróttum, akstursíþróttum, drekaflugi, fallhlífarstökki, froskköfun og teygjustökki;
- 6.3. slyss, sem verða í hvers kyns flugi, nema vátryggður sé farþegi í áætluðar- eða leiguflugi á vegum aðila, sem hefur tilskilin leyfi hlutaðeigandi flugmálayfirvalda;
- 6.4. tjón sem stafa af brjóskslopi, þursabiti (lumago ischias), slitigt eða hvers kyns öðrum gigtarsjúkdómum, jafnvel þótt slyss verði talin sönnuð orsök.
- 6.5. Sumar af áhættum þeim sem undanskildar eru samkvæmt þessari grein er þó unnt að innifela í vátryggingunni með áritun á vátryggingaskírteinið og greiðslu viðbótariðgjalds.

7. gr. Meðorsakir

- 7.1. Ef sjúkdómur, veiklun eða sjúklegt ástand vátryggðs eru meðorsakir dauða hans, greiðast engar dánarbætur. Þetta gildir, hvort sem ástand þetta var til staðar þegar slysið varð, eða skapaðist síðar, án þess þó að vera beinlínis og einungis afleiðing af slysi, sem vátryggingin nær til.
- 7.2. Vátryggingin bætir ekki slyss, sem beint eða óbeint orsakast af blindu, mikilli nær- eða fjarsýni, sjóndepru, heyrnardeyfð, lömum, bæklun, flogaveiki, slag, sykursýki eða öðrum alvarlegum sjúkdómum og/eða sjúkdómseinkennum.
- 7.3. Hafi slíkar ástæður verið þess meðvaldandi, að vátryggður missir starfsorku sína um stundarsakir eða varanlega, er einungis greitt fyrir þann starfsorkumissi, sem ætla má, að hann hefði orðið fyrir, ef þessar ástæður hefðu ekki komið til.

2. kafli. Sjúkratrygging

1. gr. Bótasvið

- 1.1. Félagið greiðir bætur af völdum sjúkdóms er vátryggður fær og stafar ekki af slysi, eins og kemur fram í vátryggingarskírteini eða endurnýjunarkvittun, enda leiði það til:
 - a) Varanlegrar læknisfræðilegrar örorku
 - b) Tímabundins missis starfsorkuBótaþættir sem vátryggingin tekur til koma fram í vátryggingarskírteini eða endurnýjunarkvittun.
- 1.2. Sjúkratímabil er það tímabil þegar stöðugur missir starfsorku er fyrir hendi af völdum sjúkdóms, hvort sem einn sjúkdómur eða fleiri liggja til grundvallar missi starfsorkunnar.
- 1.3. Bætur fyrir tímabil þegar um einangrun í sóttkví er að ræða á heimili eða sjúkrahúsi að fyrirmælum heilbrigðisyfirvalda, greiðast á sama hátt og við sjúkdóm.

2. gr. Bætur við tímabundinn missi starfsorku

- 2.1. Valdi sjúkdómur vátryggðum tímabundnum missi starfsorku, er nemur 50% eða meira, greiðir félagið dagpeninga í samræmi við þá fjárhæð sem í gildi við upphaf sjúkratímabils sbr. 7. gr. 3. kafla. Dagpeningar greiðast í hlutfalli við starfsorkumissinn frá lokum biðtíma og svo lengi sem vátryggður er óvinnufær að mati læknis, þó ekki lengur en í þann hámarksbótatíma er kemur fram á vátryggingarskírteini eða endurnýjunarkvittun.
- 2.2. Stafir starfsorkumissir vátryggðs að einhverju leyti af öðrum orsökum en sjúkdómi, lækka dagpeningar í beinu hlutfalli við það hvern þátt þessar orsakir eiga í missi starfsorkunnar.
- 2.3. Félagið metur starfsorkumissinn og varanleika hans á grundvelli læknisvottorða og annarra gagna sem fyrir liggja.
- 2.4. Bætur fyrir sama sjúkdóm eða sama sjúkdómstilfelli greiðast eigi lengur samanlagt en í það tímabil er kemur fram í vátryggingarskírteini eða endurnýjunarkvittun. Sama gildir um sjúkdóma, þar sem tengsl eru á milli, læknisfræðilega séð. Þegar skemmra er á milli sjúkdómstilfella en sem nemur tímabili, er að lengd jafngildir því hámarki bótatímabils sem vátryggingarskírteinið ákveður, gildir sú regla, að sjúkratímabilin eru lögð saman, og bætur eru ekki greiddar lengur samanlagt en í þann árafjölda er kemur fram í vátryggingarskírteini eða endurnýjunarkvittun. Þegar nýtt sjúkratímabil hefst innan tólf mánaða frá því að sjúkratímabili lauk, styttest biðtíminn um samanlagða lengd sjúkratímabila, sem voru lengri en 7 dagar og féllu í heild eða að hluta innan þessara tólf mánaða. Fyrir hið nýja sjúkratímabil gildir þó minnst 7 daga biðtími, sé ekki missir starfsorku augljóslega bein afleiðing af fyrri sjúkdómi.
- 2.5. Bætur eru ekki greiddar samtímis fyrir starfsorkumissi af völdum slyss og sjúkdóms.

3. gr. Bætur vegna varanlegrar læknisfræðilegrar örorku

- 3.1. Lægri varanleg læknisfræðileg örorka en 25% bætist ekki. Missir eða bæklun á útlím eða líffæri, sem var ónothæft fyrir sjúkdóm, gefur ekki rétt til bóta vegna varanlegrar læknisfræðilegrar örorku. Missir eða bæklun á útlím eða líffæri, sem áður var bæklað, skal metið til varanlegrar læknisfræðilegrar örorku með hliðsjón af bækluninni fyrir sjúkdómminn.
- 3.2. Sjúkdómar sem einungis valda lýti, eru ekki bótaskyldir.
- 3.3. Við ákvörðun örorku ber ekki að taka tillit til starfs, sérstakra hæfileika né þjóðfélagsstöðu (læknisfræðileg örorka).
- 3.5. Örorkan skal í fyrsta lagi metin einu ári eftir upphaf bótaskylds sjúkratímabils og eigi síðar en þegar greiðslum dagpeninga lýkur, sbr. 2. gr. þessa kafla, með hliðsjón af ástandi hins sjúka þá.

- 3.6 Telji váttryggður eða félagið að örorkan geti breyst, getur hvor aðili um sig krafist þess að endanlegu örorkumati verði frestað en þó ekki lengur en í þrjú ár frá upphafi síðasta sjúkratímabils. Þótt gera megi ráð fyrir, að ástand váttryggðs kunnri að breytast, skal undantekningarlaust framkvæma örorkumat í síðasta lagi þremur árum frá upphafi síðasta sjúkratímabils. Í þessu tilfalli ber að ákveða örorkuna eins og gera má ráð fyrir, að hún verði endanleg.
- 3.7. Ef líkur eru til, að ástand hins váttryggða megi bæta með skurðaðgerðum eða öðrum slíkum aðgerðum og hann veigar sér við, án gildra ástæðna, að gangast undir slíkar aðgerðir, ber samt sem áður við ákvörðun örorku að taka tillit til hugsanlegs bata, sem slíkar aðgerðir kynnu að hafa í för með sér.
- 3.8. Bætur vegna varanlegrar læknisfræðilegrar örorku greiðast í hlutfalli við váttryggingarfjárhæðina, sem í gildi var við upphaf sjúkratímabilsins sbr. 7. gr. 3. kafla. Váttryggingarfjárhæð í upphafi hvers váttryggingatímabils kemur fram á váttryggingarskírteini eða endurnýjunarkvittun.
- 4. gr. Undanþágur frá bótaskyldu**
Váttryggingin bætir ekki:
- 4.1. starfsorkumissi sem kona verður fyrir á meðgöngutíma, við fæðingu eða fósturlát, nema því aðeins að missir starfsorkunnar sé af völdum fylgikvilla. Í slíkum tilfallum er biðtími eigi skemmri en einn mánuður;
- 4.2. sjúkdóm sem fyrst hafði sýnt einkenni, áður en váttryggingin gekk í gildi, nema að félagið hafi vitað um sjúkdóminn við gildistökuna og veitt váttrygginguna þrátt fyrir það;
- 4.3. sjúkdóm sem fyrst sýndi einkenni áður en váttryggingin tók gildi, nema félagið hafi vitað um sjúkdóminn þegar váttryggingin tók gildi.

3. kafli. Almenn skilyrði

Þessi kafli gildir um alla hluta þessarar váttryggingar eftir því sem við á.

1. gr. Hver er váttryggður - Landfræðilegt gildissvið

- 1.1 Váttryggður er sá aðili sem tilgreindur er á váttryggingarskírteini eða endurnýjunarkvittun.
- 1.2 Váttryggingin gildir á Íslandi. Váttryggingin gildir annarsstaðar í heiminum í allt að sex mánuði frá brottfarardegi frá Íslandi, nema um annað sé samið og slíkt áritað á skírteini.

2. gr. Almennar undanþágur frá bótaskyldu

- Váttryggingin bætir ekki:
- 2.1 slys eða sjúkdóma sem váttryggður verður fyrir í handalögmáli eða við þátttöku í refsiverðum verknaði;
- 2.2 slys eða sjúkdóma vegna ljósabaða, lækningameðferðar, skurðaðgerðar eða lyfjanotkunar, nema meðferðin sé að læknisráði vegna bótaskylds slyss og gerð á viðurkenndri heilbrigðisstofnun;
- 2.3 slys eða sjúkdóma sem orsakast af matareitrun, drykkjareitrun og neyslu eitur- eða nautnalyfja;
- 2.4. slys eða sjúkdóma vegna eittraðra lofttegunda, nema það hafi orðið skyndilega og án vilja váttryggðs;
- 2.5 slys eða sjúkdóma af völdum hryðjuverka vegna hvers konar efnafræðilegra áhrifa og/eða eitrunar, þ.m.t. sýkla og veira;
- 2.6 slys eða sjúkdóma af skordýrabiti eða stungu;

3. gr. Aldurstakmörk

- 3.1 Váttryggingin gildir einungis í eitt ár frá fyrsta gjalddaga eftir að váttryggður hefur náð 64 ára aldri nema öðruvísi sé um samið og tiltekið í váttryggingaskírteini eða endurnýjunarkvittun,
- 3.2. Börn yngri en 16 ára eru ekki váttryggð gegn tímabundnum missi starfsorku og ekki fyrir hærri dánarbótum en sem nemur venjulegum útfararkostnaði.

4. gr. Biðtími dagpeninga - upphæð dagpeninga

- 4.1. Með biðtíma er átt við það slysa- eða sjúkratímabil sem samkvæmt váttryggingarskírteini eða endurnýjunarkvittun á að líða, áður en dagpeningagreiðslur hefjast. Fyrir þetta tímabil eru ekki greiddir dagpeningar.
- 4.2. Regluleg dagpeningagreiðsla getur ekki verið hærri en 80% af heildarlaunum váttryggðs. Komi til tjóns getur félagið farið fram á að váttryggður framvísi launamiðum þriggja næstliðinna mánaða fyrir tjónsdag ellegar skattframtali.

5. gr. Breytingar á áhættu

- Sé tiltekið á váttryggingarskírteini að váttryggður sinni tilteknu starfi og sá starfsvettvangur breytist ber váttryggingartaka/váttryggðum að tilkynna félaginu það án tafar. Við slíkar aðstæður er félaginu heimilt að hækka iðgjald frá þeim tíma er áhættubreytingin varð. Hafi félaginu ekki borist tilkynning skv. 1. mgr. í síðasta lagi við greiðslu fyrsta iðggjalds eftir áhættubreytinguna og leiði vanrækslan til þess verður ekki hækkað, lækkar ábyrgð félagsins hlutfallslega sbr. 88. gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga.

6. gr. Gjalddagi bóta

- Váttryggður, eða sá sem rétt á til bóta getur krafist greiðslu þeirra 14 dögum eftir að félagið átti þess kost að afla þeirra gagna sem þörf var á til þess að að kanna ábyrgð sína og ákveða fjárhæð bótanna sbr. 121. gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga

7. gr. Vísitölubinding bótafjárhæða – aldurstenging iðggjalds

- 7.1 Váttryggingarfjárhæðir í þessari váttryggingu fylgja þróun verðlags í landinu og breytast þessar fjárhæðir og samsvarandi iðggjald því samkvæmt vísitölu neysluverðs við hverja endurnýjun þessarar váttryggingar. Iðggjald váttryggingarinnar hækkar við hverja endurnýjun í samræmi við aldur váttryggðs.
- 7.2 Bótafjárhæðir reiknast á grundvelli váttryggingarfjárhæða á slysdegi en breytast með vísitölu neysluverðs á grundvelli verðlags í byrjun næsta mánaðar á undan eins og hér segir:

- a) Dánarbætur breytast í réttu hlutfalli við breytingu vísitölnunnar frá slysdegi til dánardags.
- b) Örorkubætur breytast í réttu hlutfalli við breytingu vísitölnunnar frá slysdegi eða upphafi sjúkratímabils til uppgjörsdags. Vísitölubinding örorku varir þó aldrei lengur en í þrjú ár frá slysdegi eða upphafi sjúkratímabils.

- c) Dagpeningar breytast á hverjum tíma í réttu hlutfalli við breytingu vísitölunnar frá slysdegi eða upphafi sjúkratímabils.

Skilmáli þessi gildir frá 01.01.2019